

ה כ י ת ה ה ז א ת ה י א

ר ע י ם ב י

כתבו:

ילדי כיתה בי

קבוצת רעים

שבט תשמ"ד

פברואר, 1984

(עם תודה ליהודה אטלס)

דוקא כשאני רוצה לשחק עם מישהו
הוא לא רוצה
וכשהוא רוצה לשחק איתי
אני לא רוצה

כשאני באה לחדר של ילדה
אני רואה את המשחקים שלה
ואני אומרת לאמא שלי
"תקני לי את זה,
תקני לי את זה"
וכשהילדה באה אלי
קורה לה בדיוק אותו הדבר

למה דוקא לי זה קורה
שבחשבון, כשאני צריך בדידים
כולם באים לקחת לי אותם
וכשאני לא צריך
לא באים

כשהאורחים באים אלינו
אני תמיד מתביישת ומשחקת לבד
וכשהם הולכים
אני רוצה שהם יבואו עוד פעם

כשאני רוצה לשחק "שבע"
דוקא אז מבקשים ממני את הכדור

כשקונים לי משהו
אני נורא מרוצה
אבל אני גם מרוצה לראות
שהאחים קצת מקנאים

אני אוהבת שקונים לי מתנה
אבל למה דוקא קונים לי
דברים קטנים
ואני אוהבת דברים גדולים

דוקא כשאני רוצה לישון בחדר
אז ההורים לא מסכימים
וכשההורים שלי מסכימים לישון בחדר
אז אני לא רוצה

אני לא מבין למה אמא צועקת עלי
כשנופלת כוס
אני סתם החזקתי אותה
לפני שנפלה

כשאבא ואמא רוצים לשחק איתי
אני כבר משחקת בבובות
אבל כשכבר נמאס לי
הם כבר עסוקים

כשאני הולכת לכול-בו עם אמא
היא לא קונה לי משהו
אבל כשאני לא הולכת איתה
היא כן קונה לי משהו

ביום ראשון כשאמא נוסעת לתל אביב
אני מבקש שתקנה לי מתנה קטנה
והיא קונה

ביום שלישי היא נוסעת עוד פעם
ואני שוב מבקש שתקנה לי מתנה אחרת
והיא אומרת

"אבל קניתי לך ביום ראשון"

והיא לא מבינה שאין קשר
בין מתנה ביום ראשון
לבין מתנה ביום שלישי

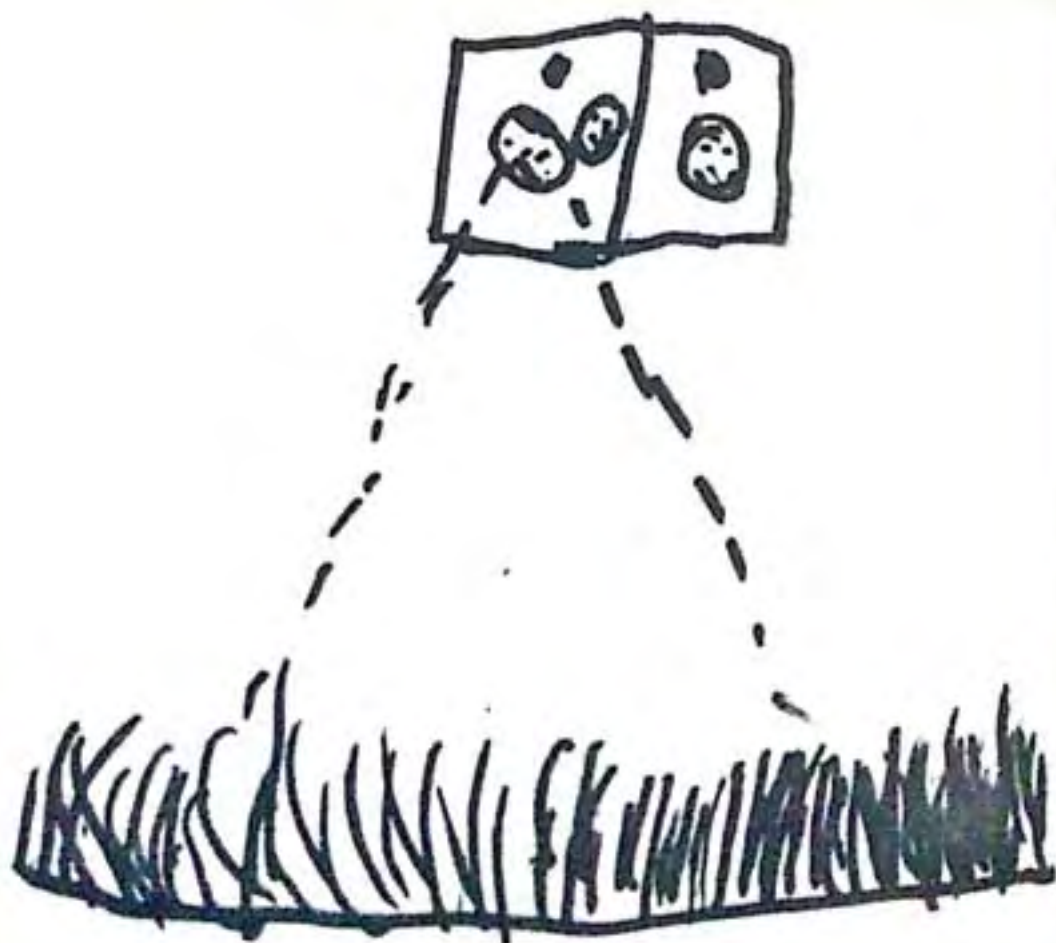
זה לא נעים כשילד שואל אותי
אם אני רוצה לשחק איתו
ואני אומר שאני לא מרגיש טוב
ואז הוא רואה אותי משחק עם ילד אחר.
איך מסבירים לו
שאני כבר מרגיש יותר טוב?

כשההורים רוצים לראות "ערב חדש"
דוקא אז אני רוצה לשחק איתם

למה תמיד שקונים לי משהו
אחרי יומיים אני שוכח את זה
ואני רוצה משהו אחר

אני אוהבת את הבית שלי
אבל כל פעם שאני הולכת לחברה
אני רוצה בית כמו שלה

כתבו:

אמיר - 13

טל - 3, 16

נוה - 8

ניר - 1

נעמי - 4, 11, 17

סיגלית - 7

קינן - 10, 14

רותי - 5

שחר - 2, 9

שירה - 12

תמר - 6, 15

